

Hebreeën 9:24

“Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is dat is een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelf, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons.”

De grote Hogepriester:

1 Zijn verzoening voor de zonde

2 Zijn verschijning voor het Aangezicht van God

3 Zijn voorbidding voor ons

Gemeente,

De tempeldienst van het Oude Testament spreekt van Christus. Als wij bijvoorbeeld denken aan de offers die in de tempel werden gebracht, dan zien we de lijn naar Goede Vrijdag wel. Toen bracht Jezus het ene offer. Maar ook de hemelvaart van de Heere Jezus wordt al afgebeeld in de tempeldienst van het Oude Testament.

1 Zijn verzoening voor de zonde

Dan moeten we denken aan de grote Verzoendag. Leviticus 16. Hoe ging dat? Dan was er 1 var, jonge koe, en 2 bokken. Die ene var en één bok moesten geslacht en geofferd worden. De var voor de zonden van de hogepriester zelf, en de bok voor de zonden van het volk. En ook dan denken we aan Goede Vrijdag. Dat waren voorafschaduwingen van het offer van de Heere Jezus. De ander bok van de twee die werd later de woestijn in gestuurd. Daar werden de zonden ahw opgelegd en dan: weg, weg met die bok. De woestijn in om nooit meer terug te komen. Om aan te geven: weg zijn de zonden.

Maar er gebeurde nog iets. Als die var en die bok geofferd waren, dan ving de hogepriester het bloed op en dan, op de grote verzoendag, ging de hogepriester met dat schaaltje bloed in zijn handen de tabernakel, de tempel in. Het heilige in en hij schoof het voorhangsel opzij en ging het heilige der heiligen binnen. Wat nooit mocht. Alleen dan, en alleen door de hogepriester en alleen met dat bloed. En dat bloed sprenkelde hij dan in het heilige der heiligen en op de ark.

En dat heiligdom was, zegt onze tekst, een tegenbeeld van het ware. Een voorbeeld kun je ook gewoon zeggen. Een maquette misschien. En het heilige der heiligen is dan een voorbeeld van de hemel. Daar woont God. En de hogepriester die het heilige der heiligen ingaat is het voorbeeld van de grote Hogepriester, de Heere Jezus. Dus als die hogepriester het heilige der heiligen ingaat dan is dat een afbeelding van hemelvaart. Als de Hogepriester ingaat in de plaats waar God woont, de hemel zelf.

En dat klopt ook. Want ook deze Hogepriester, de Heere Jezus, gaat de hemel in, nadat Hij geofferd heeft. Maar wel met wel 3 verschillen tov de grote verzoendag. Op grote verzoendag werden twee offers gebracht: een var voor de hogepriester zelf, een bok voor het volk. Jezus

heeft één offer gebracht, want voor Zichzelf hoefde Hij niet te offeren, alleen voor Zijn volk. En dan: die grote verzoendag vond elk jaar weer plaats, dus wel honderden keren is dat gebeurd, maar Jezus heeft één keer geofferd op Golgotha, eens en voorgoed. En die hogepriesters offerden steeds offers, hadden iets bij zich, een dier, om te offeren, maar deze Hogepriester, de Heere Jezus, had niets bij Zich, Hij offerde Zichzelf. Hij bracht Zichzelf in volmaakte gehoorzaamheid van Zijn hele leven ten offer. Onder de vloek Gods Die op Hem neerdaalde offerde Hij Zichzelf en droeg de toorn van God. En dat ene offer is afdoende. In dat ene offer is vergeving. Zo veel, zo onuitputtelijk, zo krachtig, dat er nooit geen offer meer nodig is. Dat offer is zo'n zee van vergeving. Daar kunnen alle zonden ingestort worden.

En in de prediking worden we daartoe genodigd. Om zonden te storten in die zee van Zijn vergeving door het offer van Christus. Als was het een vuilstortplaats. Maar dan één die nooit vol raakt en waar het vuil van onze zonden ingestort mag worden. Kom en breng uw zonden. Ze zijn vuil: ze stinken in Gods Aangezicht. De stank van eigendunk. De lucht van eigen begeerlijkheid. De geur van Godontering. Maar het stinkt voor God. Maar u kunt ze kwijt. In die zee van vergeving door het offer van Christus. Een zee zo groot daar zouden alle zonden van duizend werelden in kunnen en nog was die zee niet vol. Wie kan het er niet meer mee uithouden? Omdat de zonden je tot last werden? Vreselijk dat ik dat dan zo lekker vind, dat zondigen. Waarom dan niet gekomen tot deze zee van vergeving? Al je vuil mag je er storten en weg zien zinken. Zalig wie dat mocht leren. En je leert ook nog bidden: Heere, als er nog meer zonden zijn in mijn leven, in mijn hart, ontdek me eraan. Geef dat ik ze als stank ga ruiken, zodat ik ze leer brengen in die zee van vergeving vanwege Uw offer. Want het is van tweeën één:

Of onze zonden brengen ons in de zee van eeuwige rampzaligheid,
Óf wij brengen onze zonden in de zee van eeuwige vergeving.

2 Zijn verschijning voor het Aangezicht van God.

En nadat Jezus dat offer gebracht had, ging Hij ten hemel. Maar onze tekst formuleert het anders: toen is Hij ingegaan in de hemel zelf, om daar te verschijnen voor het Aangezicht van God voor ons. Om daar te verschijnen. Dat is een woord dat aangeeft dat het iets opvallends is. Verschijnen. Je laten zien, je vertonen. Kijk, je kan op verschillende manieren ergens binnenkomen. Als je een bijeenkomst binnenkomt en je bent te laat dan kan het zijn dat je probeert zo onopvallend mogelijk ergens achteraan gauw weg te kruipen. Want ja, je schaamt je een beetje dat je zo te laat bent. Je kan ook, als je een opdracht hebt gekregen en die heb je goed en op tijd afgekregen, dan loopt de klas weer binnen en je loopt naar voren: hier ben ik. Even laten zien dat je het af hebt. Nou dat laatste is het hier. De Heere Jezus komt de hemel binnen, Hij heeft Zijn

opdracht vervuld en Hij vertoont Zich aan Zijn Vader. Hij hoeft Zich niet te schamen of bang te zijn voor een reprimande. Nee, Hij vertoont Zich. Vader, Ik ben terug. Vader, het werk is volbracht. Vader, kijk maar, de wonden in Mijn handen en voeten en zijde. Zo verschijnt Hij voor het Aangezicht van God. Onbevreesd, vrijmoedig verschijnt Hij voor het Aangezicht van God. Hij is blijkbaar totaal niet bang dat Zijn Vader moeilijk zal doen en Hem niet zou willen zien. Hij vreest helemaal niet dat Zijn offer niet voldoende of goed genoeg zal zijn.

Zou u dat dan ook maar niet doen? Niet vrezen dat dat offer niet voldoende is, of niet krachtig genoeg is of niet goed genoeg is. De Heere Jezus had er het volste vertrouwen in dat Zijn Vader Hem ermee zou willen zien. Zou u dat dan ook niet mogen hebben? Het volste vertrouwen dat Zijn offer voor de Vader afdoende is.

Dan staat er iets bij aan het eind. Om te verschijnen voor het Aangezicht van God voor ons. Voor ons. Dat is een bekende, geliefde, kostbare uitdrukking voor ieder die gelooft. Dat 'voor ons/voor mij'. Maar nou moeten we eens opletten dat die uitdrukking op twee verschillende manieren bedoeld wordt. Als de Heere Jezus in Zijn lijden is, in de staat van Zijn vernedering zogezegd, dan zegt de Schrift: dat Hij voor ons geleden heeft en gekruisigd is. Onder de vloek en toorn van God. Hij voor ons. Dan betekent 'voor' in plaats van. Hij wel, opdat wij niet en nimmermeer. Zo is Hij als Borg voor ons. Hij wel, wij niet. Maar als Hij in Zijn verheerlijking is na Zijn opstanding, in de staat van Zijn verhoging dus, dan ontvangt Hij het heil voor ons en Hij verschijnt voor het aangezicht van God voor ons. Maar dan betekent 'voor ons/voor mij' niet: in plaats van, maar: ten behoeve van. Dan is het niet: Hij wel, en wij niet, maar dan is het: Hij eerst en wij ook. Hij ontvangt het heil, wij mogen het ook. Hij verschijnt voor het Aangezicht van God voor ons, wij mogen het ook. Dat is hier wel duidelijk: dat Jezus met hemelvaart verschijnt voor het Aangezicht van God, betekent niet dat wij het niet mogen, maar juist dat wij het ook mogen. Verschijnen voor Gods Aangezicht.

Wanneer doen wij dat? Verschijnen voor Gods Aangezicht. Als wij bidden. Bidden is Gods Aangezicht zoeken, treden voor Zijn Aangezicht. Psalm 27. Wanneer doe je dat nog meer? Als je naar de kerk gaat. Dan nader je voor Gods Aangezicht. Zo noemt de Bijbel dat vooral in de Psalmen. Psalm 95, Psalm 100. En wanneer doe je dat nog meer? Voor Gods Aangezicht verschijnen? Als je sterft. Sterven is verschijnen voor Gods Aangezicht.

Maar dat is dan even wat. Gods Aangezicht. Dat is zo fel en

stralend licht. Psalm 90 zingt het: Gij stelt onze heimelijke zonden in het licht van Uw Aangezicht. Want dat licht van Gods Aangezicht is zo fel, dat ziet ieder vlekje, dat doorlicht je tot in je gedachten en bedoelingen. Dat doorziet je tot in je zondige aard en natuur toe. Wat voor ieder verborgen blijft en te bedekken valt, voor Hem niet. Mensenogen zijn als gewoon lamplicht, maar Gods ogen als röntgenlicht. Dwars door je heen. Dan komen onze heimelijke zonden voor de dag. En hoe dichterbij ik kom, hoe feller dat licht wordt. En dan kan het niet, dan mag het niet. Dan kan ik niet naderen tot God. Dan kan ik niet bidden, dan mag, dan durf ik niet bidden. Dan kan ik niet naar de kerk gaan, dan durf ik niet. Dan kan ik niet sterven, dan kan ik durf ik niet.

Dan kun je denken, nou dan maar niet: dan maar niet bidden, dan maar niet naar de kerk. Maar dat is geen leven. Toch? Zonder omgang met God is er geen leven, alleen geestelijke dood. Zou u dat kunnen, leven zonder omgang met God? Met alleen bidden voor de vorm, zonder ooit Gods aangezicht te zien? Met kerkgaan voor de vorm, zonder ooit God Zelf te ontmoeten? En zou iemand nog denken: ja dat kan wel, dat gaat wel: sterven moeten we toch. Dan moeten we voor God verschijnen en als dat dan niet kan? Dan zullen we worden weggedaan, ver van het Aangezicht des HEEREN. Dat is de hel.

Is dat in ons leven ingeschreven? Te moeten naderen tot God, maar niet te kunnen.

Om te leven, moeten wij kunnen naderen voor het Aangezicht van God. Zie dan hemelvaart: Hij is ingegaan om te verschijnen voor het Aangezicht van God voor ons. Hij eerst, opdat wij ook zouden kunnen verschijnen voor Gods Aangezicht. Door Zijn ingaan in de hemel met Zijn offer werd de hemel gereinigd staat er in vers 23. Zoals de hogepriester in de tempel het heilige der heiligen besprenkelde en de ark besprenkelde met bloed. Zo heeft de Heere Jezus ahw de hemel besprenkeld met Zijn bloed. Daarbij dacht ik aan ontsmetten. Dat hebben we gezien bij de MKZ crisis. Dan kon je als mens bacteriën bij je hebben. Als je dan de stal binnen wilde gaan, dan stond er een bak ontsmettingsvloeistof. Daar moest je dan doorheen lopen zodat je verder kon. Zo heeft de Heere Jezus de hemel gereinigd met Zijn bloed. Dat is de ontsmettingsvloeistof. Wie daardoorheen tot God nadert die is welkom. Die mag komen voor Zijn Aangezicht. Hoe zondig je ook bent. Zijn bloed ontsmet. En je mag verder.

En daarom klinkt het: zoekt Zijn Aangezicht. Kom voor Zijn Aangezicht. Dagelijks. Het wonder van het gebed. Achter Hem aan te mogen verschijnen voor het Aangezicht van God. Dat schenkt verzadiging van vreugde.

Daarom klinkt het: komt nadert voor Zijn Aangezicht. Je mag naar

de kerk komen. Achter Hem aan verschijnen voor het Aangezicht van God. Het wonder van de kerkgang. Waarin zoveel heil en zegen ligt. Woorden van eeuwig leven. Daarom klinkt het: om zonder te verschrikken voor Gods Aangezicht te verschijnen. Je kunt sterven. Achter Hem aan ingaan en verdergaan. Het wonder van het sterven: zonder verschrikken ingaan in de vreugde uws Heeren.

Weet u daarvan? Of is ons bidden ons kerkgaan een lege huls? Nooit iets in geproefd van het naderen tot Gods Aangezicht? Altijd lege vorm gebleven?

3 Zijn voorbidding voor ons

In dat 'voor ons' ligt nog wat opgesloten. Het betekende allereerst dus: Hij eerst en wij ook. Maar Jezus is nog in ander opzicht verschenen voor God voor ons. Iets wat ook in de Hebreënbrief genoemd wordt, 7:25, wat ook in de catechismus staat. Hij is verschenen voor Gods Aangezicht om te bidden. Beter gezegd: om te pleiten. Om daar telkens Zijn offer te tonen aan Zijn Vader ten gunste van al de Zijnen. En dat is rijk om tenminste drie redenen.

Hij bidt voor de Zijnen, ook als zij niet bidden, nog niet bidden, niet meer bidden.

Als ik in zonde val en verdoofd ben, en in de macht van satan wordt weggesleept, steeds verder bij God vandaan, ongevoelig, onverschillig word. Hij bidt allang eer ik tot bidden kom. Vader, raak Hem aan, Vader laat Mij ingrijpen.

Als ik in gevaar ben, maar ik zie geen gevaar, en ik bid niet. Ik denk 'het loopt allemaal zo'n vaart niet' Ik denk: 'het is een gewone dag, niks bijzonders, ik zal geen gekke dingen doen vandaag' Hij bidt allang.

Als ik dement ben en mijn gedachten niet meer ordenen kan, Vager en vager wordt elk besef. Ik kan niet meer bidden, ik weet niet meer wat bidden is. Hij bidt als ik niet bidden kan.

Zo houdt Hij mij vast. Zorgt Hij dat duivel en zonde en eigen dwaasheid en blindheid niet alles weg zouden gooien en verderven. Dat is één reden.

Maar Hij bidt ook voor de Zijnen als zij dwaze dingen bidden, verkeerd bidden. Paulus bad, neem deze doorn weg uit mijn vlees. De Voorspraak bad:

Vader, niet doen, het maakt hem te hoogmoedig en trots.

Ik bid: geef mij dit meisje als verkering. En de Voorspraak bidt: Vader, niet doen, het wordt zijn ondergang. Ik bid: Heere, neem mijn ziekte weg, mijn zorgen. De Voorspraak bidt: Vader, doe het niet, Uw genade kan zo veel beter verheerlijkt worden.

Ik bid: Heere, nu, doe nu iets eraan, grijp nu in. De Voorspraak bidt:

Vader wacht nog, dan leert hij of zij Uw genade nog meer waarderen en

verheerlijken.

Later dank je wel eens: Heere, dank U dat ik niet kreeg wat of wie ik vroeg.

En ten derde bidt Hij voor de Zijnen als zij wel bidden, en niet zozeer om verkeerde dingen bidden, maar zo onvolmaakt.

Wat lauw en gedachteloos zeggen we alles maar op. Slaperig en plichtmatig. Wat een onzuivere motieven zitten er achter van geldingsdrang en menseneer, wat een gebrek aan vertrouwen, nee geen bloeiend gebed. Wat een tekort aan zuiverheid, vurigheid, nederigheid. Hij wast het in Zijn bloed. Hij neemt het gebed aan en verzoent en zuivert het.

Vanouds heb ik hier het voorbeeld bij gehoord van het bosje bloemen. Een kind loopt langs de weg en plukt voor moeder bloemen af. Wit en geel en blauw en veel groen. Een heel boeket. En ze geeft het aan moeder. En moeder ziet het en ziet ook dat er onkruid tussen zit. Uitgebloeide verlebte bloemen. Moeder haalt dat er zorgvuldig tussenuit en dan zet ze de bos op tafel. Prachtig. Daarom is Hij ons ten goede verschenen voor het Aangezicht van God. In Johannes 17 laat Jezus er iets van horen hoe Hij daar bidt, voorbidt: Heilige Vader bewaar ze in Uw Naam, bewaar ze van de boze, heilig ze in Uw waarheid, opdat zij allen één zijn, Ik wil dat waar Ik ben ook die bij Mij zijn die Gij Mij gegeven hebt.

Zo bidt Hij. Wie heeft er zo'n Voorbidder nodig? Of bent u nogal groos op uw eigen bidden? Vinden we onze eigen gebedsijver, gebedszuiverheid, gebedstrouw, gebedsvurigheid allemaal wel voldoende? Ook dat leert de Heilige Geest ons af: als mijn gebed voor God moest bestaan... Als mijn gebed in zichzelf voor de Heilige moest komen... Ook, zelfs mijn gebed kan geen grond zijn om voor God te kunnen staan. Zelfs mijn gebeden zijn geen gerechtigheden voor Hem. Ze ontvallen me. Zo'n Voorbidder heb ik nodig.

En let dan op dat kleine woordje 'nu' om nu te verschijnen. Wanneer is Jezus verschenen voor Zijn Vader? Met hemelvaart. Maar als de Hebreenbrief geschreven word is het ruim 30 jaar later. Maar er staat nog steeds 'nu'. Maw dat is blijvend, het is altijd 'nu'. Ook na bijna 2000 jaar verschijnt Hij voor het aangezicht van Zijn Vader. Nu, voor u die een voorbidder nodig hebt.

En dat is die Voorbidder van wie artikel 26 van de NGB zegt, dat zou u eens moeten lezen: Deze Middelaar en Voorbidder moet ons niet afschrikken door Zijn majesteit, want er is niemand die ons liever heeft dan Hij. Want toen God Hem ons gaf, wist Hij wel dat wij zondaars

waren. Kom tot Hem met al uw gebedsnood en al je gebedsleegte.

En zelfs bidt Hij voor de Zijnen die nog niet bekeerd zijn Vader, ook voor hem, ook voor haar bracht Ik Mijn offer, die moet ook nog toegebracht worden aan Mijn voeten.

Tenslotte: De hogepriester bracht eerst het offer, dan ging hij het heilige of op grote verzoendag het heilige der heiligen binnen. En dan, we weten dat van Zacharias in Lucas 1, kwam hij weer terug. Hoe? Met zegenende handen. Om vanuit het heiligdom Gods zegen het volk te geven aan het volk dat stond te wachten..

Zie op Christus. Hij bracht het offer op Goede Vrijdag. Hij ging in in het heiligdom op Hemelvaartsdag. En ook Hij zal uit het hemels heiligdom terugkeren. Op de dag van Zijn wederkomst. En hoe? Om te zegenen. Om het volk dat op Hem wacht de volle zegen uit de hemel te schenken. De zegen van de zaligheid. Dat Gods Aangezicht eeuwig ten volle lichten zal en geven zal volle vreugde, volle liefde, volle heiligheid, volle zaligheid. Hij zal wederkomen uit het heiligdom. Uit de hemel. Vers 28.

Zalig die op Hem wacht en Hem verwacht. Verlangend en wachtend. Amen